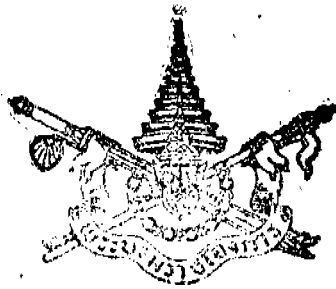


๑๑๕๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๓



พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลตำบลยะโสธร จังหวัดอุบลราชธานี

พุทธศักราช ๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗

โดยที่เห็นสมควรยกฐานะตำบลยะโสธร อำเภอยะโสธร  
จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเทศบาลตำบล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระ  
พระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่ง  
พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ จึงให้ตรา  
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราช  
กฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลยะโสธร จังหวัดอุบลราชธานี  
พุทธศักราช ๒๔๘๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วัน  
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกฐานะตำบลยะโสธร อำเภอยะโสธร  
จังหวัดอุบลราชธานี ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้น  
เป็นเทศบาลตำบล มีชื่อว่า “เทศบาลตำบลยะโสธร จังหวัด  
อุบลราชธานี”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลตำบลยะโสธร จังหวัด  
อุบลราชธานี ไว้ดังนี้คือ

๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๗

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมฝั่งใต้ของ  
ห้วยน้ำคำ ห่างจากปากห้วยด้วยเท้าระยะ ๑๒๐๐ เมตร เลียบ  
ฝั่งใต้ของห้วยน้ำคำไปทางทิศตะวันออกจดหลักเขตต์ที่ ๒ ซึ่ง  
ตั้งอยู่ที่ปากห้วยน้ำคำฝั่งใต้จนที่ห้วยน้ำคำบรรจบห้วยทวน  
ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๒ เลียบฝั่งตะวันตก  
ของห้วยทวนผ่านทางไปจังหวัดอุบลราชธานีและบ้านห้วยมะค่า  
จดหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่ปากห้วยมะค่าฝั่งใต้ตอนที่ย่อย  
มาบรรจบกับห้วยทวน

จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักเป็นเส้นตรงผ่านห้วยทวนเป็นเส้น  
ขนานกับทิศเหนือ ใต้ ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๓ ระยะ ๖๐๐  
เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๔

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๔ หักไปทางทิศตะวันตกเฉียง  
เหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันออกของลำน้ำ  
ชี และห่างจากหลักเขตต์ที่ ๔ ระยะ ๘๒๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๕ เลียบฝั่งตะวันออกของลำน้ำชีไป  
ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่าง  
จากหลักเขตต์ที่ ๕ วัดตามริมฝั่งลำน้ำชีระยะ ๒๔๘๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์ที่ ๖ หักไปทางทิศตะวันออก  
เฉียงเหนือเป็นเส้นตรงไปอำเภอชนบท จดหลักเขตต์ที่ ๗

ตอนที่ ๑๑ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๔๗๗

ซึ่งตั้งอยู่ที่มุมเขตต์สนามบินด้านเหนือ ตัดกับเขตต์ทางด้าน  
ตะวันออกของเขตต์ทางไปอำเภอชนบท

จากหลักเขตต์ที่ ๑ หักเป็นเส้นตรงเลียบเขตต์ทางด้าน  
ตะวันออกของเขตต์ทางไปอำเภอชนบทไปทางทิศตะวันตก  
เฉียงเหนือจนจดหลักเขตต์ที่ ๑

ดังปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดังกล่าวกำหนดไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลัก  
ข้อยกไว้เพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดที่ล้อม  
ล้อมเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน  
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ  
อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา  
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รั้งสนองพระบรมราชโองการ

กวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

